

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ*

Η'—ΣΤΑΓΩΝ

Ἐπειρο. ΙΑ', σ. 173.--ς') 15;=1541. Νεόφυτος Α'. Πρόσθεσις : Τῷ 1542 ἦτο ἤδη μητροπολίτης Λαρίσης υπογραφόμενος ἐν ἐκκλησιαστικῷ γράμματι ἐν μεμβράναις, ἀποκειμένῳ ἐν τῇ μονῇ Δουσίου, περὶ χειροτονίας ἐπισκόπου Γαρδικίου καὶ ἀνασυστάσεως τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης («Ἱερ. Σύνδεσμος» 1916, ἀρ. 279).

ι') 1657. Δανιήλ. Πρόσθεσις : Ὑπογράφεται ἐν ὑπομνήματι. Παρητήθη δὲ τῷ 1687. Τοῦτον ἀναφέρομεν κατὰ τὰς ἐκεῖ πηγὰς τῷ 1680—1688, ἅλλ' ὁ χρόνος τῆς ἀρχιερατείας του εἶναι ἀπὸ τοῦ 1657—1687, ὅστις δὲν νὰ διορθωθῇ ἐκεῖ.

ια') 1688—1723. Ἀρσένιος, παραιτηθεὶς. Διορθωτέος ὁ χρόνος τῆς ἀρχιερατείας του ἀντὶ 1719—1723 εἰς 1688—1723. Τὸ δὲ ἔτος 1719 εἶναι παρεμπίπτον.

Πρόσθεσις : 1723—1749. Θεοφάνης, παραιτηθεὶς τῷ 1749.

» 1749— . . . Φιλόθεος.

ιβ') 1768—1784. Παρθένιος. Πρόσθεσις ὁ Παρθένιος ἠρχιεράτευσεν ἀπὸ τοῦ 1766 καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ 1768 ὡς ἐν τῇ Ἐπειρο. ΙΑ' σ. 173. Ἀπεβίωσε δὲ τῷ 1784 ἐν Σταγοῖς. Ἀναφέρεται δὲ ἐν ἐπιγραφῇ ἐφ' ὑγροῖς τοῦ παρεκκλησίου τῶν Ἁγίων Πάντων ἐν Καλαμπάκῃ : «† Ἐβλήθη ἐτέλος ἐν τῷ αψξζ' κατὰ μῆνα Ἀπρίλλιον. Μνήσθητι, Κύριε, Παρθενίου ἀρχιερέως καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ». Ἐπίσης ἐν τῇ ὑφ' ὑγροῖς ἐπιγραφῇ τῆς ἀνιστορήσεως τοῦ Παρεκκλησίου τῷ αὐτῷ ἔτει.

ιγ') 1800—1808. Παΐσιος Β'. Πρόσθεσις : Διορθωτέος ὁ χρόνος τῆς ἀρχιερατείας του εἰς 1784—1808, ὅτε παρητήθη. Τὸ ἔτος 1803 εἶναι τυπογρ. ἀβλεψία. Ἐκ συγχύσεως ἐν Ἐπειροῖδι δις ἐσημειώσαμεν τὸ ὄνομα Παΐσιος Β' καὶ Γ', χρονολογήσαντες τὸν Γ' τῷ 1816—1819, παρεμπίπτοντος ἐν τῷ μεταξύ τοῦ Γαβριήλ τῷ 1803—1816, κατὰ τὸν καθηγ. Σπ. Π. Ἀμπρον «Ν. Ἑλληνομνημῶν» τόμ. Β', σ. 95 καὶ τόμ. ΙΑ' σ. 11—15).

Ὁ Σεβασμιώτατος ὁμοῦς ἐπίσκοπος Βιργουπόλεως κ. Φώτιος ἀσχολούμενος περὶ τὸν βίον τοῦ Σταγῶν Παΐσιου εὐμενῶς μοι ἀνεκινώσατο ἐν τῇ ἀπὸ 16 Μαρτίου 1915 ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὅτι Παΐσιος ὁ Β' ἐχρη-

*) Συνέχεια ἐκ τοῦ ΙΓ' Τόμου. σελ. 36.

μάτισεν ἐπίσκοπος Σταγῶν ἀπὸ τοῦ 1784—1808, ὡς μαρτυροῦσι καὶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς τε ἐκλογῆς καὶ παρατιθήσεως αὐτοῦ. Συνεπῶς λοιπὸν Παῖσιος Γ', ὡς σημειούμεθα ἐν τοῖς Ἑπισκοπικοῖς Καταλόγοις Θεσσαλίας (Ἑπειρηκίς «Παρνασσοῦ 1916, τόμ. ΙΑ' σ. 174) δὲν ὑπάρχει, τὰ δὲ ἀποδιδόμενα γεγονότα αὐτῷ δέον ν' ἀποδοθῶσι Παῖσιω τῷ Β', οὗ ἡ χρονολογία δέον νὰ διορθωθῇ εἰς 1784—1808, μετὰ δὲ τοῦτον τακτέος Γαβριὴλ 1808 καὶ ἐξῆς, οὗ μέμνηται ὁ καθηγητῆς Σ. Π. Λάμπρος.

Βιογραφίαν Παῖσιου τοῦ Β' Σταγῶν ἀγνοοῦμεν. Τούτου δὲ πλὴν τῶν δύο ποιημάτων, ἅτινα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΚΓ' (13) χαρτῶν κώδικος τῆς Φιλαρχ. Ἑταιρείας «Ὁθρου» ἐδημοσιεύσαμεν ἄλλοτε ἐν τῇ Ἑπειρηκίδι τοῦ Φιλ. Συλλ. «Παρνασσοῦ» (τόμ. Γ' σ. 137) καὶ ὧν μνείαν ποιούμεθα ἐν Ἑπειρηκίδι τοῦ αὐτοῦ Συλλόγου (ἐνθ' ἄνωτέρῳ) σφῆζονται ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι καὶ δύο ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ αὐτοῦ, ὧν ἡ μία ἀπευθύνεται τῷ 1805 πρὸς τὸν ἀρχιμανδριτὴν Ἰωσήφ ἐξ Ἀγράφων, λόγιον καὶ συγγραφέα τῆς ἀκολουθίας καὶ τοῦ βίου Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν Βουνένη τῆς Θεσσαλίας, ἡ δὲ ἑτέρα ἀχρονολόγητος, πλὴν κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον γραφεῖσα ἀπευθύνεται πρὸς τὸν μητροπολίτην Λαρίσης Μελέτιον τὸν Δ', ἢ Διονύσιον τὸν Η', ὃν προσαγορεύει γέροντα αὐτοῦ, ἐν ἧ' μέμνηται ἐνσκηψάσης καταγίγδου, καταλαθούσης αὐτὸν καθ' ὁδόν, ἐξ ἧς ἐκινδύνευσε μεγάλως, καταστάς κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φράσιν, ὑποβρύχιος. Ἀμφοτέρας δὲ τὰς ἐπιστολάς ταύτας δημοσιεύσει ὁ τὸν βίον αὐτοῦ συντάσων εὐπαιδευτος ἐπίσκοπος Εἰρηνοὑπόλεως κ. Φώτιος.

Ἐν τῷ εἰκονοστασίῳ τοῦ καθολικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους τῆς ἐν Μετεώροις μονῆς τοῦ Ἁγ. Στεφάνου ἢ εἰκὼν τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους εἶναι δωρεὰ τοῦ Σταγῶν Παῖσιου ἰσως δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ εἰκόνες εἶναι δωρεὰ τοῦ αὐτοῦ. Ἐπίσης δὲ αἱ τοῦ εἰκονοστασίου εἰκόνες τῶν μονῶν Πύρρας καὶ Δέσης τοῦ πρῶην Δήμου Ἀθαμάνων εἶναι δωρεαὶ τοῦ αὐτοῦ Παῖσιου. Ὁ δὲ καθηγητῆς κ. Νίκος Α. Βέης ἐν τῇ «Βυζαντιδί» (τόμ. Α') σημειοῦται ὅτι ἡ πλουσία βιβλιοθήκη τοῦ Παῖσιου ἐναπόκειται τανῦν κατ' ἀφιέρωσιν εἰς τὴν μονὴν Ἁγίας Τριάδος ἐν Μετεώροις, ἐν ἧ' ἱκανὰ αὐτόγραφα αὐτοῦ κατέλεξε Σιγγίλιον δὲ τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου μηνὶ Μαΐῳ τοῦ 1818 ἀναφέρει ὅτι: «ὁ πρότερον μὲν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σταγῶν ἐπισκοπήσας (Παῖσιος), εἶτα δὲ τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας προβάς καὶ ἤδη κανονικῇ ψήφῳ καὶ συνοδικῇ ἐκλογῇ τὴν ἀγιωιάτην μητρόπολιν Φιλιππουπόλεως διαδεξάμενος—

κατέλιπε κληροδότημα ὑπὲρ τῆς ἐπισκοπῆς Σταγῶν, τῶν σχολείων καὶ τῶν μονῶν αὐτῆς»¹.

Ἐπίσης ὁ Παῖσιος ἀναφέρεται ἐπὶ ἀργυρενδύτου Εὐαγγελίου τῆς ἐν Μετεώροις μονῆς Ἁγ. Στεφάνου, ἔχοντος τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν : «Τὸ παρὸν Εὐαγγέλιον ὑπάρχει τῆς μονῆς τοῦ Πρωτομάστρου Στεφάνου καὶ ἐπὶ ἀρχιερέως Σταγῶν Παΐσιου ἡγουμενεύοντος αὐτῆς καὶ Ἀμβροσίου, ἔτους 1788»².

Ὁ Παῖσιος ἀναφέρεται καὶ ἐν ἐπιγραφῇ τοῦ νάρθηκος τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Καλαμπάκᾳ τῷ 1790 :

«Ἡ παροῦσα τῶν Ἁγίων ἱστορία
Κωνσταντίνου, Ἑλένης καὶ Δημητρίου
ἐγράφη διὰ χειρὸς Γεωργίου μαθητοῦ
Δημητρίου Ζούκη Καλαριό
του, δι' ἐξόδων τοῦ τιμιωτάτου κυρίου Κωνσταντίνου Ἰωάννου
ἐπὶ ἀρχιερέως Σταγῶν κυρίου Παΐσιου, τοῦ ἐκ κώμης Κλινοβοῦ
1790, Μαρτίου ᾧ.»

κα') 1893—1880 Κλήμης. Ἐν Ἐπειηρίδι Φιλολ. Συλλόγου «Παρνασσῶ» τόμ. ΙΑ'. 1915 σελ. 174, ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἐσημειώθη ἡ χρονολογία 1893 - 1880, ἀντὶ 1873—1880. Διερρωθέν λοιπὸν τὸ ἔτος 1893 εἰς 1873.

Χρονολογικὸς Κατάλογος τῶν ἐπισκόπων Σταγῶν.

- 1) 1355—1377 Βησσαρίων Α'.
- 2) 1514—1515 Νικάνωρ
- 3) 1515—1516 Παῖσιος Α'.
- 4) 1516—1522 Βησσαρίων Β'.
- 5) . . . (;) Ἰγνάτιος
- 6) 15 . . . (;)—1541 Νεόφυτος
- 7) 1573 — (;) Ἰωάσαφ
- 8) 1602— Διονύσιος
- 9) 1608— Ἀδράμιος
- 10) 1657—1687 Δανιήλ
- 11) 1688—1723 Ἀρσένιος
- 12) 1768—1784 Παρθένιος

1. «Βυζαντίς» τόμ. Α'. 564—565—614.

2. Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Σεβ. Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολυκάρπου.

- 13) 1784—1808 Παΐσιος Β'.
- 14) 1808—1816 Γαβριήλ.
- 15) 1820— "Ανθιμος
- 16) 1821—1845 Νεόφυτος Β'.
- 17) 1846—1853 Κύριλλος
- 18) 1854—1869 Θεόφιλος
- 19) 1870—1873 Μελέτιος Α'.
- 20) 1873—1880 Κλήμης
- 21) 1880—1890 Μελέτιος Β'.

Θ'.—ΓΑΡΔΙΚΙΟΥ

'Επειθε. ΙΑ', σ. 175. Πρόσθεσ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ ἱστορικοῦ μέρους: 'Ἐκ τοῦ κώδικος τῆς ἐπισκοπῆς Τρίκκης, ἐνθα εἶναι κατακχωρισμένον ἐκκλησιαστικὸν γράμμα ἐν φύλλῳ 1226, ἀντιγεγραμμένον ἐκ τοῦ ἐν μεμβράναις ἀρχετύπου, ἀποκειμένου ἐν τῇ μονῇ Δουσίκου ἐν ἔτει ρψλδ' (1734) Ἀπριλίῳ η', προσταγῇ τοῦ μητροπολίτου Λαρίσης Ἰακώβου, γενομένου δ' ἐν ἔτει 1542 ἐπὶ μητροπολίτου Λαρίσης Νεοφύτου, ἀνεψιοῦ τοῦ ἀγ. Βησσαρίωνος, μανθάνομεν ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους οἱ πρῶην μητροπολίται Λαρίσης, ἐπειδὴ ἡ ἐνορία αὐτῶν εἶχε σχεδὸν ἀφανισθῆ ἐκ τῆς τουρκικῆς κατακτῆσεως, κατέλαβον ἀδεία τῶν πατριαρχῶν Νήφωνος, Ἰωακείμ, Παχωμίου καὶ Θεολήπτου τὰς ἐπισκοπὰς Τρίκκης τε καὶ Γαρδικίου, ὅπως ἐν αὐταῖς κατοικῶσι καὶ νέμονται τὰς προσόδους αὐτῶν οἱ κατὰ καιροὺς μητροπολίται Λαρίσης, συγχωνευθῶσι δ' αὐταὶ τοῦ λοιποῦ τῇ μητροπόλει ταύτῃ. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ δὲ τούτῳ γίνεται μνεῖα ὅτι: «τοῦ νῦν καιροῦ πολλαὶ συγχύσεις καὶ ἀνωμαλῖαι γεγονάσιν ὑπὸ τοῦ χαιρεκάκου καὶ ἐπαναστάτου τῆς ἐκκλησίας κατὰ τῆς ἐπισκοπῆς Γαρδικίου». Τίνος χαιρεκάκου καὶ ἐπαναστάτου; Ἄγνωστον.

Ἐπὶ Ἱερεμίῳ λοιπὸν πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως αἰτήσῃ τοῦ μητροπολίτου Λαρίσης Νεοφύτου ἀνασυνεστήθη ἡ ἐπισκοπὴ Γαρδικίου καὶ ἐπετρέπη τῷ μητροπολίτῃ ἡ χειροτονία ἐπισκόπου, ἵνα κατέχη τὴν ἐνορίαν ταύτην «καθὰ τερὸ καὶ πρῶην ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κρίμποβος καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ τῶν πάλαι». Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ γράμματι διαγράφονται καὶ τὰ ὄρια τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης ἐπὶ τῇ βάσει μαρτυριῶν ἱερέων, ἐλλείψει ἐτέρου ἐγγράφου, ἐνώπιον τῶν πρῶην μητροπολιτῶν Λαρίσης Μάρκου καὶ Βησσαρίωνος (τῶν ἀγίων). Πρὸς τούτοις δὲ γίνεται μνεῖα ὅτι ὁ μητροπολίτης Λαρίσης Θεοδόσιος εἶχεν αὐτάδελεφρον Σί-

μωνα, ἔστις μετέθεσε τὸν ἐπίσκοπον Γαρδικίου Κρίμποςδον εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Φαναρίου. Ἐγεινίαζε δὲ ἡ ἐπισκοπὴ αὕτη μὲ τὰς ἐπισκοπὰς Τρίκκης καὶ Περιστερᾶς. Ἄρα ἡ ἐπισκοπὴ Γαρδικίου ἐπανιδρύθη τῷ 1542 ἐπὶ πατριάρχου Ἱερεμίου (πρβλ. «Ἱερ. Σύнд.» 1916, φ. 279, σ. 13).

Ἐπετηρ. ΙΑ', σ. 175. Πρόσθεσι: 1425.—*Σωφρόνιος*, Γαρδικίου καὶ Περιστερᾶς. Ἀναφέρεται ἐν ἐκκλησι. ἐπιγραφῇ τοῦ καλλίστου βυζαντινοῦ ναοῦ τῶν Ταξιάρχων τοῦ χωρίου *Κριταίτι* τῆς νῦν ἐπισκοπῆς Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ἀνεγερθέντος τοῦ ναοῦ «ἐν ἔτει ϚΦΛΓ' (=1425), ἀρχιερατεύοντος τοῦ θεοφιλεσιτάτου ἐπισκόπου Γαρδικίου καὶ Περιστερᾶς *Σωφροσίου*».

Αὐτόθι ἀριστερᾶ τῆς Προσκομιδῆς ὑπάρχει τοιχογραφία ἡμιεμφθαρμένη, ἐν ἣ παρίσταται καὶ ὁ Ἅγιος Οἰκουμένιος ἐπίσκοπος Τρίκκης.

Ἐπετηρ. ΙΕ', σ. 175, Πρόσθεσι: 1542 *Νεόφυτος* ὑπογραφόμενος μετ' ἄλλων ἐπισκόπων Θεσσαλίας καὶ μητροπολιτῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μνημονευθέντι γράμματι περὶ ἀνασυστάσεως τῆς ἐπισκοπῆς Γαρδικίου τῷ 1542.

Αὐτόθι.—ε') 1659.—*Σωφρόνιος*. Πρόσθεσι: Ὑπογράφεται ἐν ὑπομνήματι περὶ χειροτονίας τοῦ ἐπισκόπου Ζητουνίου Νεοφύτου καὶ ἐν ἄλλοις ὑπομνήμασιν. Ἐπίσης τῷ 1663. Ἡ δὲ ὑφ' ἡμῶν τιθεμένη χρονολογία 1649, παραληφθεῖσα ἐκ τοῦ Ἀνθίμου Ἀλεξούδη, φαίνεται ἀναγομένη εἰς τὸ ἔτος τῆς χειροτονίας του. Συνεπῶς ἡ ἀρχιερατεία του κυμαίνεται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1649—1663.

Πρόσθεσι: 1674.—*Παγκράτιος Α'*, ἀποθανὼν τῷ αὐτῷ ἔτει.

» 1674.—*Ἀνθίμος*, ἀποθανὼν τῷ 1699.

4ῆτόθι. Ϛ') «1688.—*Γρηγόριος Β'*» Πρόσθεσι: Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀνθίμου Ἀλεξούδη τιθεμένη χρονολογία 1688 δὲν συμβεβάζεται πρὸς τὴν ἐν τῷ κώδικι πράξιν διότι, θανόντος τοῦ Ἀνθίμου τῷ 1699, ἐχειροτονήθη ὁ Γρηγόριος τῷ αὐτῷ ἔτει, παραιτηθεὶς τῷ 1707. Συνεπῶς ὁ χρόνος τῆς ἀρχιερατείας του εἶναι ἀπὸ τοῦ 1699—1707.

Πρόσθεσι: 1707—1729.—*Παγκράτιος Β'*, παραιτηθεὶς.

» 1729—1751.—*Μελέτιος*, ἀποθανὼν τῷ 1751.

» 1751—1783.—*Ἀνατίνας*, ἀποθανὼν τῷ 1783.

Ἐπετηρ. ΙΛ', 1915. σελ. 175.—Ϛ') *Παῖσιος*, ὃν ἀναφέρομεν κατὰ τὰς ἐκεῖ πηγὰς· ἀλλ' ἡ πράξις τῆς χειροτονίας ἐγένετο τῷ 1783 ὅτε ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον.

Αὐτόθι. σ. 176. Πρόσθεσι: 1808.—*Ἀνατίνας Β'*, παρητήθη.

» » » 1808.—*Γερώνυμος* ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον.

Αυτόθι. «η') 1846—1855.—'Αμβρόσιος'. Πρόσθεσι: Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀνθίμου Ἀλεξούδη δεδομένη χρονολογία 1846—1855 εἶναι πλημμελής. Κατὰ τὴν ἐν τῷ κώδικι πράξιν ἀπέθανεν οὗτος τῷ 1839. Ἄρα πρὸ τοῦ ἔτους τούτου ὑπῆρξεν ἐπίσκοπος.

Αυτόθι, θ') 1857.—'Ανθιμος. Πρόσθεσι: Οὗτος διεδέξατο τὸν Ἀμβρόσιον τῷ 1839 μέχρι τοῦ 1860, ἔτε ἀπέθανεν.

Τὸ ἔτος 1857 εἶναι παρεμπύπτον τῆς ἀρχιερατείας του.

Αυτόθι, ι') 1876.—'Ιερόθεος. Πρόσθεσι: Ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῷ 1861. Τῷ δὲ 1876 μετετέθη εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Θαυμακοῦ.

Χρονολογικὸς Κατάλογος τῶν ἐπισκόπων Γαρδικίου.

(Ζάρκου νῦν)

- 1) Ἰωάννης
- 2) 1425 Σωφρόνιος Α'.
- 3) 1542 Νεόφυτος
- 4) 1623 Μητροφάνης
- 5) . . . (ι) Κύριλλος
- 6) . . . (ι) Γρηγόριος Α'.
- 7) 1649—1663 Σωφρόνιος Β'.
- 8) 1674 Παγκράτιος Α'.
- 9) 1674—1699 Ἀνθιμος Α'.
- 10) 1699—1707 Γρηγόριος Β'.
- 11) 1707—1729 Παγκράτιος Β'.
- 12) 1729—1751 Μελέτιος
- 13) 1751—1783 Ἀνανίας Α'.
- 14) 1783—1808 (ι) Παΐσιος
- 15) 1808 Ἀνανίας Β'.
- 16) 1808 Ἱερώνυμος
- 17) . . . (ι)—1839 Ἀμβρόσιος ἀποθανὼν τῷ 1839.
- 18) 1839—1860 Ἀνθιμος Β' ἀποθανὼν τῷ 1860.
- 19) 1861—1876 Ἱερόθεος μετατεθείς.
- 20) 1877—1884 Γρηγόριος Γ'.

ΙΒ'.—ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΕΖΕΡΟΥ ἢ ΝΕΖΕΡΟΥ

Ἐν τέλει τῆς περὶ Λατίνων ἐπισκόπων Νεζερῶ παραγράφου πρόσθεσι:

δ') 1411. Θεοδώριχος (Théodoric) ἐκ τῆς πόλεως Saar τῆς ἐπαρ-

χίας Prague, χειροτονηθεὶς τῇ 23 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1411.

ε') 1484—†1416. Ἰωάννης, κανονικὸς de Limoges, χειροτονηθεὶς τῇ 10 Μαρτίου 1484 καὶ ἀποβιώσας τῷ 1486.

ς') 1486. Πέτρος, ἀββᾶς de Froidmot, τῆς ἐπαρχίας de Beauvais, χειροτονηθεὶς τῇ 28 Ἰουλίου 1486.

ζ') 1502. Ἰωάννης Fanelle, χειροτονηθεὶς τῇ 19 Αὐγούστου 1502, ἀδελφον δὲ μέχρι τότε διετέλεσεν ἐπίσκοπος.

Οἱ ἀνωτέρω ἐπίσκοποι, ὄν τὴν εὐμενῆ ἀνακοίνωσιν ὀφειλόμεν τῷ Σεβασμιωτάτῳ καθολικῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν Louis Petit, ἦσαν τιτουλάριοι Νεζερού.

Χρονολογικὸς Κατάλογος τῶν ἐπισκόπων Ἐξερού.

- 1) Δαμιανός.
- 2) Ἰωάννης.
- 3) Λατῖνοι ἐπίσκοποι.
- 4) 1411 Θεοδώριχος (Λατῖνος ἐπίσκοπος).
- 5) 1484—1486 Ἰωάννης (Λατῖνος ἐπίσκοπος).
- 6) 1486—. . . (;) Πέτρος (Λατῖνος ἐπίσκοπος).
- 7) 1052 Ἰωάννης Fanelle (Λατῖνος ἐπίσκοπος).

ΙΑ'.—ΣΚΟΠΕΛΟΥ

Ἐν εἰρη. «Παρθασοῦ» ΙΑ' σ. 182. Πρόσθετες :

1648. — Κάλλισιος, μετατεθεὶς τῷ αὐτῷ ἔτει εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Ραδοβισδίου. Πρόσθετες :

1648. — Ἰωσήφ ἐπὶ μητροπολίτου Λαρίσης Παΐσιου.

1671. — Κάλλισιος, μετατεθεὶς ἐπὶ Διονυσίου Γ' τῷ αὐτῷ ἔτει.

1671—1700. — Ἰωάσαφ, παραιτηθεὶς τῷ 1700.

ε') 1721. — Ἰωσήφ, ὄν ἀναφερόμεν κατὰ τὸν Le Quien, ἀλλ' οὕτως ἀνήκει τῇ ἐπισκοπῇ Σκιαθοῦ, οὐσῃ κεχωρισμένη τῆς Σκοπέλου. Πρόσθετες :

1700—1732. — Κλήμης, ἀποθανὼν τῷ 1732. Πρόσθετες :

1732. — Διονύσιος, χειροτονηθεὶς ἐπὶ μητροπολίτου Λαρίσης Γαβριήλ.

Χρονολογικὸς κατάλογος τῶν ἐπισκόπων Σκοπέλου.

- 1) 347—362. — Ρηγῖνος δ' Ἅγιος.
- 2) — Ρουβὴν (;) ἕως Ρηγῖνος (;).

- 3) 800—900.—Βαρδάνης.
- 4) 1078.—'Αναστάσιος.
- 5) 1648.—Κάλλιστος μετατεθείς.
- 6) 1648.—'Ιωσήφ.
- 7) 1671.—Κάλλιστος μετατεθείς.
- 8) 1671—1700.—'Ιωάσαφ παραιτηθείς.
- 9) 1700—1732.—Κλήμης άποθανών.
- 10) 1732.—Διονύσιος.
- 11) 1797.—Ευγένιος.

ΙΗ'.—ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΧΑΡΜΕΝΩΝ

**Επειρο*. «Παρνασσού» ΙΑ', σ. 183—184.—Πρόσθετες :

'Ο Μανουήλ Ι. Γεδεών έν τή 'Εκκλησίᾳ. 'Αληθεία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (τοῦ 1910, ἀρ. φύλ. 19, σ. 147) σημειοῦται ὅτι : «Κατὰ παλαιὰ πατριαρχικά γράμματα ἡ μεγάλη μητρόπολις αὐτῆ (Δαρίσης) ἦν ἀπό πολέμων καί καιρικῶν περιστάσεων πτωχή, ζημιωθεῖσα καί ἐπί Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων τοσοῦτον, ὥστε ζητεῖν τὸν μητροπολίτην αὐτῆς ἄδειαν κατοικίας καί διαμονῆς, ἀντί τῆς πρῶτοτύπου καθέδρας αὐτοῦ ταύτης εἰς τὴν ὑποκειμένην τότε τῇ μητροπόλει Δαρίσης ἐπισκοπὴν Χαρμαίνης, στερουμένην ἐπισκόπου. Ταῦτα ἐγένοντο μὲν ἀκριβέστερον εἰπεῖν ἐν ἔτει 1318, ὅτε ἔλαβεν ὁ Δαρίσης ἀπὸ τοῦ πατριάρχου 'Ιωάννου ΙΓ' τοῦ Γλυκέως συνοδικῶς τὴν ζητηθεῖσαν ἄδειαν κατ' 'Οκτώβριον, ἀλλ' ἡ κατάπτωσις τῆς ἐκκλ. ταύτης διοικήσεως ἦν ἡ αὐτὴ μέχρι σχεδὸν τοῦ τέλους τοῦ ΙΔ' αἰῶνος (Miklosich καὶ Müller, Acta Patriarchatus Constantinopolit τόμ. Α', σελ. 79—80 καὶ 587—588).

Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Φραγκοκρατίας ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐπισκοπὴ Χαρμένων ἐγένετο Λατινική. Γνωστοὶ δὲ Λατῖνοι ἐπίσκοποι αὐτῆς εἶναι οἱ ἑξῆς, ὧν τὴν εὐμενῆ ἀνακοίνωσιν ὀφείλομεν τῇ Αὐτοῦ Σεβασμιότητι τῷ Καθολικῷ 'Αρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν Louis Petit.

Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Φραγκοκρατίας ἡ ἐπισκοπὴ αὐτῆ ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ τοῦ Λατίνου ἐπισκόπου Ἀνδρου, ὁ ἑποῖος δὲν ἠδύνατο ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἀνδρου, διότι δὲν ἐδέχετο αὐτὸν ὁ κόμης τῆς Ἀνδρου. Διὰ τοῦτο δταν ὁ Λατῖνος πατριάρχης διώρισε τὸν Rainaldo κανονικὸν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Χαρμένων ἐπίσκοπον, ὁ πάπας ἠκύρωσε τὴν προχείρισιν διὰ τῆς ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1238 ἐπιστολῆς αὐτοῦ.

α') — 1346. Ἀντώνιος ἀποθανὼν πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1346.

β') 1346 - 1355 (;). Ἀλβέρτος de Nogario, διάδοχος τοῦ Ἀντωνίου.

γ') 1356 (;)—1361. Ἰωάννης, εὐρισκόμενος τῷ 1356 ἐν Avignon καὶ τῷ 1361 μετατεθεὶς ἢ προβιδασθεὶς εἰς Κρήτην.

Κατάλογος Λατίνων ἐπισκόπων χρονολογικῆς Χαρμένων.

1) . . . (;)— 346. Ἀντώνιος (Λατίνος ἐπίσκοπος ἀποθανὼν τῷ 1346).

2) 1346 — 1355 (;). Ἀλβέρτος de Nogario (Λατίνος ἐπίσκοπος).

3) 1356 (;)—1361. Ἰωάννης (μετατεθεὶς, Λατίνος ἐπίσκοπος).

ΚΑ'—ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΦΘΙΩΤΙΔΩΝ ΘΗΒΩΝ

Ἐπειθε. ΙΑ', σελ. 193.—ζ') Ἀδριανός. Πρόσθε:

Ἐπὶ τῶν χρόνων Γρηγορίου Α' πάπα Ρώμης ἠδρευεν ἐπίσκοπος Φθιωτίδων Θηβῶν τῆς Θεσσαλίας ὁ Ἀδριανός, ὅστις παρὰ τῷ αὐτοκράτῳ Μαυρικίῳ κατηγορήθη διὰ χρηματικά καὶ ἐγκληματικά ἀδικήματα. Περὶ μὲν τῶν χρηματικῶν ὁ αὐτοκράτωρ τὴν διαδικασίαν ἀνέθηκεν εἰς τὸν Ἰωάννην, μητροπολίτην Πρώτης Ἰουστινιανῆς. Περὶ δὲ τῶν ἐγκληματικῶν εἰς τὸν Ἰωάννην, μητροπολίτην Λαρίσης. Ἀποφάσει ἀμφοτέρων ὁ Ἀδριανός ἐστερήθη τοῦ ἀρχιερατικοῦ αὐτοῦ ἀξιώματος, μολοντί ἀμφοτέρων τὰς ἀποφάσεις προσέβλεπε δι' ἀναφοράς. Τοῦτου ἕνεκεν μετέβη εἰς Ρώμην πρὸς τὸν πάπαν Γρηγόριον, παρὰ τοῦ ἑοπίου αἰ ἐκδοθεῖσαι κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεις ἠκυρώθησαν καὶ διωρίσθη αὐθις εἰς τὴν θέσιν του, ἀνακτητάμενος τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ. Προσέτι δὲ διέταξεν ὁ πάπας τὸν Λαρίσης Ἰωάννην «ν' ἀπέσχη ἀπὸ πάσης δικαιοδοσίας ἐπ' αὐτοῦ καὶ συμφώνως μὲ τὰ γεγραμμένα τοῦ προκατόχου του (τοῦ Πελαγίου δεβαίως) ἐὰν δίκη τις ἐναντίον τοῦ Ἀδριανοῦ ἠδύνατο νὰ παρουσιασθῇ ἢ περὶ τὴν πίστιν ἢ περὶ ἐγκλημα διὰ χρήματα, νὰ γείνη γνωστὴ ἢ ὑπόθεσις αὐτῆ ἢ εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἐν τῇ Θεσσαλικῇ πόλει ἡμετέρους ἀνταποκριτάς, λέγει, ἢ εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ὑπάρχωσιν, ἐὰν τὸ ζήτημα εἶναι μέτριον, ἢ ἐνταῦθα, ἐν τῇ ἀποστολικῇ ἔδρᾳ, νὰ ἀναφερθῇ, ἐὰν αὕτη εἶναι: δύσκολος, ἢα δι' ἀκροάσεως ληφθῇ ἀπόφασις».

Ταῦτα γράφει ὁ πάπας Γρηγόριος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὁ καὶ 7 ἰνδικτιῶνος ια', ἐξ ὧν ἐξάγεται ὅτι ὁ Ἀδριανός εἶχεν ἤδη καταλάβει τὴν ἐν Φθιώτῳ Θήβαις ἔδραν αὐτοῦ ἐπὶ Πελαγίου Β' πάπα Ρώμης.

Τοῦ λοιποῦ ὁ Μαυρίκιος λαβὼν τὴν ἀναφοράν τοῦ Ἀδριανοῦ διώρισε τὸν ἐπίσκοπον τῆς Κορίνθου Ἰωάννην, ἵνα ἐκ νέου γνωρίσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Κατόπιν δὲ συμφιλιωθέντος τοῦ Ἀδριανοῦ τῶν Φθιωτῶν Ὁρθῶν μετὰ τοῦ Λαρίσης Ἰωάννου ἐνεργείᾳ τοῦ ἐπισκόπου Κορίνθου, ὁ Γρηγόριος φοβούμενος μήπως τοῦ συνέβη διὰ καταβολῆς ἀντιτίμου τινός, ἀπέστειλεν ἐκεῖ διάκονον, ὅστις ἐπιμελῶς θὰ ἐξήταζε τὴν ὑπόθεσιν (Ἐπιστ. 39, Ἰνδικτ. ια'). (Πρβλ. Michel Le Quien, Oriens Christ. Orthod. Provinc. Larissiensis tom. II.).

Κατάλογος χρονολογικῶς τῶν ἐπισκόπων Φθ. Ὁρθῶν

- 1) 325.—Κλεώνιος, ἢ Κλεόνικος.
- 2) —Κλαυδιανός
- 3) 347 —Βουδίων ἢ Διόνιος ἢ Χιόνιος.
- 4) 337—361 Μόσχος.
- 5) 431—Δίων.
- 6) 531—Ἐλπιδίος.
- 7) 630—Ἀδριανός.

ΚΒ'.—ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΟΜΕΝΙΚΟΥ

Ἐπειθεὶς «Παρθασοῦ» ΙΑ' σ. 199—200. Πρόσθεσις ἐν τέλει τοῦ ἱστορικοῦ μέρους: Καὶ ὁ Χρῦσανθος (Συνταγματίου, Ἐνετίγησι 1778) ἀναφέρει αὐτὴν ὡς ἀρχιεπισκοπήν. Τῷ 1519 ἐγένετο ἀρχιεπισκοπή, κατὰ τὸν Κωνστ. Οἰκονόμον, ἐπὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Θεολήπτου τοῦ Α'. (Ἱερὸς Σύνδεσμος 1916, ἀριθ. φύλλου 273).

Κατάλογος χρονολογικῶς τῶν ἐπισκόπων Ἐλασσῶνος καὶ Δομενίου.

- 1) Συμεὼν
- 2) Γρηγόριος
- 3) Δαμασκηνὸς Α'.
- 4) Ἀρσένιος Α'.
- 5) 1538 (;) Βησσαρίων ὁ Ἅγιος, μετατεθείς.
- 6) 1538 Νεόφυτος Α'.
- 7) 1570 Δαμασκηνὸς Β'.
- 8) 1580—1588. Ἀρσένιος Β'.
- 9) 1590 Γαβριήλ
- 10) 1638 Ἰωάσαφ

- 11) 1649 Κάλλιστος καθαιρεθεὶς
- 12) 1655 Ἀθανάσιος Α΄.
- 13) 1669 Γερμανὸς Α΄.
- 14) 1695 Φιλόθεος
- 15) 1711 Ἀθανάσιος Β΄.
- 16) 1714 Παχώμιος
- 17) 1721 Ἀθανάσιος Γ΄.
- 18) 1723 Ἀμβρόσιος
- 19) 1806—1809 Ἰωαννίκιος Α΄.
- 20) 1809—1813 Πορφύριος
- 21) 1813 Σαμουήλ
- 22) 1814 Ἰγνάτιος Α΄.
- 23) 1819 Ἰωαννίκιος Β΄.
- 24) 1830 Ἰερώνυμος
- 25) 1831—1849 Νεόφυτος Β΄.
- 26) 1849—1853 Γερμανὸς Β΄.
- 27) 1853—1860 Ἰγνάτιος Β΄.
- 28) 1860—1867 Ἰγνάτιος Γ΄.
- 29) 1867—1887 Κύριλλος
- 30) 1887—1890 Ἀνθίμος

ΚΓ΄.—ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ

Ἐπειρο. ΙΑ΄ σ. 202.—Πρόσθεσις: Κατὰ τὸν Χρῦσανθον (Συνταγματίον, Ἐνετίησι 1778) ὑπέκειτο εἰς τὸν Θεσσαλονίκης μητροπολίτην ἀπὸ τοῦ ΙΗ΄ αἰῶνος μέχρι τοῦ 1881, ὅτε ἀποσπαθεῖσα ὑπήχθη ὡς ἐπισκοπή εἰς τὴν μητρόπολιν Λαρίσης.

ΚΔ΄.—ΛΙΔΩΡΙΚΙΟΥ

Ἐπειρ. ΙΑ΄ 1915, σελ. 203. Πρόσθεσις:

1542.—Ζαχαρίας, ὑπογραφομένος ἐν ἐκκλησιαστικῷ γράμματι ἐπὶ μητροπολίτου Λαρίσης Νεοφύτου (Ἰερὸς Σύνδεσμος) 1916, ἀριθ. 279).

Πρόσθεσις: 1647—Ἰωσήφ Καθηρέθη.

1647—1652.—Ἀνθίμος. ἀπεβ.ώσας

1652—1663.—Συνεῶν. Καθηρέθη.

1663—1668.—Παγκράτιος Α΄. Παρητήθη.

1688—1673.—Παγκράτιος Β΄. Παρητήθη.

1673—1681.—*Γερμανός*. Ἀπέθανε.
 1681—1691,—*Μητροφάνης*. Ἀπέθανε.
 1706—1732.—*Νεόφυτος*. Παρητήθη.
 1732— ; —*Ἀθανάσιος*. Ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον.
 ; —1758.—*Θεόκλητος*. Παρητήθη.
 1758— ; *Θεοδόσιος*, ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον
 , —1793 —*Γοβριήλ*. Παρητήθη.
 1793— ; —*Διονύσιος*. Ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον.
 1817— ; —*Διονύσιος*, ὑπογραφόμενος ἔν τιμι βιβλίῳ
 τοῦ Μιλτ. Περδικάρη, ἐπιγραφόμενον «Ἐρμηῆλος» ἢ «Δημοκριθηρά-
 κλειτος» (ἐν Βιέννῃ 1817) εἰς σχῆμα 12ον, ἐν τοῖς συνδρομηταῖς τοῦ
 Βυκουρεστίου : «*Ὁ πρῶν Λυδωρικίου Διονύσιος*». Ἴσως ἦτο ὁ
 αὐτὸς ὁ ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον τῷ 1793 καὶ εἶτα παραιτηθεῖς. (Κατ'
 ἀνακοίνωσιν τοῦ μακαρίτου Περικλέους Ζερλέντη ἐκ Σύρου).

Α'—ΥΠΑΤΗΣ Ἡ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐπειρη. «*Παργασσοῦ*» τόμ. ΙΑ', 1915, σελ. 212. Πρόσθετες : 1542
 —*Γρηγόριος*, ὑπογραφόμενος ἐν ἐκκλησιαστικῷ γράμματι ἐπὶ μητρο-
 πολιτοῦ Δαρίσης Νεοφύτου («*Γερὸς Σύνδεσμος*», 1916, ἀριθ φ. 279).

Ἐπειτηρ. ΙΑ', σ. 203.— ε') *Βασίλειος*. Πρόσθετες : Ἐν τῇ Πατριακῇ
 Βιβλιοθήκῃ σφύζεται ὁ ὑπ' ἀριθ. ΛΑ' κώδιξ περιέχων τὰ ἔργα τοῦ Βα-
 σιλείου (ἰδὲ Ἴπ. Σακελλίωνος, *Πατριακὴ Βιβλιοθήκη* ἀρ. ΛΑ', σελ. 16)

Κατάλογος χρονολογικὸς τῶν ἐπισκόπων Νέων Πατρῶν.

- 1) Ἑρωδίων ὁ Ἀπόστολος μαθητῆς τοῦ Παύλου.
- 2) 431 Παισιανὸς
- 3) 681 Δίων
- 4) 886 Συμεὼν
- 5) 930 Βασίλειος
- 6) 995—998 Νικόλαος
- 7) 10ος αἰὼν. Κοσμάς
- 8) . . . Κωνσταντῖνος
- 9) . . . Εὐθύμιος
- 10) . . . ἄγνωστος
- 11) . . . Ἀβραάμιος
- 12) . . . Νικηφόρος
- 13) 1205 Λατίνος ἐπίσκοπος ἄγνωστος

- 14) 1208—1209 ἄγνωστος Ὁρθόδοξος
 15) 1209 Γουλιέλμος, Λατῖνος ἀρχιεπίσκοπος.
 16) 1278 ἄγνωστος Ὁρθόδοξος.
 17) 1323 Ferrer d' Abella, Λατῖνος ἀρχιεπίσκοπος.
 18) 1345 Ἰάκωβος Mascó, Λατῖνος ἀρχιεπίσκοπος.
 19) 1361 Πέτρος Fabri Armoniaco, Λατῖνος ἀρχιεπίσκοπος.
 20) 1369 Φραγκῆσκος, Λατῖνος ἀρχιεπίσκοπος.
 21) 1376—1381 Ματθαῖος, Λατῖνος ἀρχιεπίσκοπος.
 22) 1381—1384 Ἰωάννης Rius, Λατῖνος ἀρχιεπίσκοπος.
 23) 1402 Βενέδικτος, Λατῖνος ἀρχιεπίσκοπος.
 24) 1542 Γρηγόριος, Ὁρθόδοξος μητροπολίτης.
 25) 1602 Γαβριήλ » »
 26) 1603 Παρθένιος » »
 27) 1605 Σεραφεῖμ » »
 28) 1623 Ἄνθιμος » »
 29) 163—1639 Νεόφυτος » »
 30) 1639—165 Ἰωάσαφ Α΄. » »
 31) 1650—1657 Ἰωσήφ » »
 32) 1657 Ἀθανάσιος Α΄ » »
 33) 1667 Γερμανός » »
 34) 1683 Ἀχιλλεῖος » »
 35) 1683—1684 Ἀθανάσιος Β΄ » »
 36) 1684 Δανιήλ » »
 37) 1690 Ματθαῖος » »
 38) 1691 Ἰωαννῆσιος » »
 39) 1693 Ἰωάσαφ Β΄. » »
 40) 1711 Γρηγόριος φρονευθεῖς » »
 41) 1711 Νικηφόρος » »
 42) . . . Νεόφυτος » »
 43) . . . Ἱερόθεος » »
 44) 1757 Καλλίνικος » »
 45) . . . Γεράσιμος » »
 46) . . . Χρῦσανθος » »
 47) . . . Εὐγένιος » »
 48) . . . Λαυρέντιος » »
 49) 1792—1819 Πολύκαρπος » »
 50) 1819—1821 Δοσίθεος » »

51) 1830—1833 Ἀμβρόσιος, ἀποθανών, τελευταῖος μητροπολίτης Νέων Πατρῶν.

ΛΑ΄ -ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ

Ἐπειρο. «Παρθασσοῦ», τόμ. ΙΑ΄, σελ. 219. Πρόσθεσις : Ἐκ γράμματος περὶ ὀρίων καὶ ἀνασυστάσεως τῆς ἐπισκοπῆς Γαρδικίου τῷ 1542 φαίνεται ὅτι ἡ ἐπισκοπὴ αὕτη ἐγεινίαζε μὲ τὰς ἐπισκοπὰς Τρίκκης καὶ Γαρδικίου (Πρόβλ. «Ἱερὸς Σύνδεσμος» 1916, ἀριθ. φύλλου 279).

Διὰ δὲ συνοδικῆς ἐπιστολῆς ἐπὶ πατριάρχου Νεοφύτου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου συνιστάται ἡ πάλαι ποτὲ διαλάμψασα ἐπισκοπὴ Περιστερᾶς τῷ 1800. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εὐρηταὶ κατακεχωρισμένη ἐν τῷ κώδικι τῆς μητροπόλεως ἐν φ. 976 δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ Ἱερῷ Συνδέσμῳ (1917, ἀρ. φ. 285, σελ. 14). Ἐν δὲ φύλλῳ 98α ἐπὶ μητροπολίτου Λαρίσης Διονυσίου, διατρίβοντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, οἱ ἐπίσκοποι τῆς μητροπόλεως συνέρχονται ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Ἀχιλλεῖου καὶ ἐκλέγουσι τὸν ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι Παΐσιον. Οὕτως ἔχομεν :

α΄) 1802, — Παΐσιος, χειροτονηθεὶς τῇ 26 Ἰουλίου 1802.

β΄) 1807. — Καλλίνικος, χειροτονηθεὶς τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1807 ἐπὶ μητροπολίτου Λαρίσης Γαβριήλ, διατρίβοντες τότε ἐν Ἰωαννίνοις. Ἡ πράξις τῆς ἐκλογῆς φέρεται ἐν φύλλῳ 101β τοῦ κώδικος (Ἱερ. Σύνδ. 1917, ἀρ. 285, σ. 15).

ΛΒ΄—ΡΑΔΟΒΙΣΔΙΟΥ

Ἐπειρ. ΙΑ΄, σ. 219. Πρόσθεσις : 1542.—Σύλβεστρος, ὑπογραφόμενος ἐν ἐκκλ. γράμματι ἐπὶ μητροπολίτου Λαρίσης Νεοφύτου (Ἱερ. Σύνδ. 1916, ἀρ. 279).

Πρόσθεσις : ; — Διονύσιος ἀπέθανε.

1648—Μωυσοῆς παρητήθη

1648—1653.—Κάλλισιος ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον, παραιτηθεὶς τῷ 1653

1659—1669.—Δανῖδ, παραιτηθεὶς τῷ 1669.

1669—1680.—Καλλίνικος, παραιτηθεὶς τῷ 1680.

α΄) 1680— ; — Γρηγόριος, ἀναφερόμενος ὑφ' ἡμῶν κατὰ τὰς ἐκεῖ πηγὰς, ἐν ἀμφιθέλῳ ὄντος τοῦ ἔτους, ἐν ταῖς πράξεσιν ὅμως δὲν ἀναφέρεται.

Πρόσθεσις; 1681—1705.—Ἀρσένιος, προαχθεὶς τῷ 1705 εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Φαναρίου.

- 1705—1711.—*Σεραφείμ*, ἀπέθανε τῷ 1711.
 1711—1719.—*Θεόκλητος*, ἀπέθανε τῷ 1719.
 1719—1720.—*Κυπριανός*, ἀποθανὼν τῷ 1720.
 1720—1738.—*Παρθένιος Α΄*, ἀποθανὼν τῷ 1738.
 1738— ; .—*Ἀνανίας* ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον.
 1771— ; .—*Ἀμβρόσιος*, μετετέθη εἰς τὴν ἐπισκοπὴν
 πῆν Ζητουνίου τῷ 1771.
 ; —1777.—*Εὐγένιος*, μετετέθη εἰς τὴν ἐπισκοπὴν
 Θαυμακοῦ τῷ 1777.
 1778—1783.—*Παΐσιος*, μετετέθη εἰς τὴν ἐπισκοπὴν
 Γαρδικίου τῷ 1783.
 1783— ; —*Παρθένιος Β΄*, ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον.
 ; —1810.—*Καλλίνικος* ἀπέθανε.
 1810— ; .—*Γρηγόριος*, ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον.

Κατάλογος χρονολογικῶς ἐπισκόπων Ραδοβισδίου

- 1) 1542. Σόλδεστρος.
- 2) (;) Διονύσιος.
- 3) 1648 Μωϋσῆς παραιτηθεὶς.
- 4) 1648—1653. Κάλλιστος
- 5) 1659—1669. Δαυῖδ
- 6) 1669—1680 Καλλίνικος Α΄
- 7) 1680—1681. Γρηγόριος
- 8) 1681—1705. Ἀρσένιος
- 9) 1705—1711. Σεραφείμ
- 10) 1711—1719. Θεόκλητος
- 11) 1719—1720. Κυπριανός
- 12) 1720—1738. Παρθένιος Α΄
- 13) 1738—...(;) Ἀνανίας
- 14) 1771—...(;) Ἀμβρόσιος
- 15) ..(;)—1777 Εὐγένιος
- 16) 1778—1783. Παΐσιος
- 17) 1783—...(;) Παρθένιος Β΄.
- 18) ...(;)—1810 Καλλίνικος Β΄
- 19) 1810—...(;) Γρηγόριος.

ΑΓ΄—ΔΙΟΚΛΕΙΑΣ

Ἐν τῷ κώδικι Λαρίσης φέρεται ὑπόμνημα τῶν ἐν Λαρίσῃ ἐνδη-

μούντων ἐπισκόπων Τρίκκης καὶ Γαρδικίου υπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Τρίκκης Προκοπίου καὶ τοῦ Γαρδικίου Ἀνθίμου περὶ χειροτονίας ἐπισκόπου ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης ἐπισκοπῆς Διοκλείας. Τὸ ὑπόμνημα φέρει χρονολογίαν ἄνω Ἰουνίου καὶ ἐν Λαρίσῃ. Ἐν δὲ φύλλῳ 1776 καὶ 178α φέρεται κατακεχωρισμένη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου παρέχοντος τὴν ἐντολὴν τοῦ χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπον Διοκλείας ἀπὸ 23 Μαΐου 1850. Ἐν δὲ φύλ. 179α εὐρίσκομεν τὸ ὑποσχετικὸν τοῦ Λαρίσης Ἀνανίου πρὸς τὸν Χρυσάνθου, πρωτοσύγκελλον τῆς μητροπόλεως, καὶ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Χρυσάνθου. Οὕτως ἔχομεν :

α') 1850, Ἰουνίου 23, Χρυσάνθος. (Ἱερ. Σύνδ. 1917, ἀρ. 286, σελ. 7—8).

Ἐν Βόλῳ Φεβρουάριος 1935

Ν. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ